
LACZÓ ZOLTÁN

ÜNNEPEINK

XI. Országos Zeneiskolai Zongoraverseny Nyíregyháza, 2007. március 16-19.

2007-es nemzeti ünnepünk, március 15-e a fővárosi helyszíneken polárisan eltérő képet mutatott. A protokolláris rendezvényeket fütty, *sípolás*, bekiabálás, alkalmasint tojásdobálás kísérte. Este, miközben ünnepi beszéd hangzott, majd ugyanott *Kodály Kállai kettősét* adták elő átélten a lelkes muzsikusok, feldöntött telefonfülkék terpeszkedtek barikádként. Sok helyen kukák és egyéb éghető anyagok lángoltak fáklyaként, de legfeltűnőbbben az Andrássy úton. Izgalommal figyeltem a TV-közvetítéseket, vajon a lángok belekapnak-e az *Operaházba* — hogy ismét *zenei* vonatkozásokra hívjam fel a figyelmet. Az Operaház megúsza...

2007. március 15-én az ország legkülönbözőbb vidékeiről, kisebb vagy nagyobb településekről számos személygépkocsi hajtott **Nyíregyháza** felé, mindegyikben 2-3 felnőttel, 1-2 növendékkel. Az utasok nem tudták, hol és miért sípolnak, nem tudták, hol és mi és miért ég Pesten. Valószínűleg nem ez járt a fejükben. Csak úgy, egyszerűen, megérkeztek, parkoltak a **Vikár Sándor Zeneiskola** udvarában, majd kicsi pihenés után a tanulók megkapták sorrendi beosztásukat, hogy kipróbálhassák a hangversenyteremben a *Bösendorfer* zongorát. Tudni, hallani akarták, milyen a hangzása, milyen a billentése a hangszernek, s várták tanáruk még tovább finomító, javító instrukcióit.

Hosszú hétvégét írtunk: március 15-16-17-18 munkaszüneti napok voltak. A Zeneiskola *portása* 15-én és 16-án este 23 óráig volt ügyeletben, hogy a növendékek megnyugtató módon készülhessenek a nagy bemutatkozásra. Pénteken már csak a délelőttől, meg a délutántól, alkalmasint még a késő estéből futotta az ifjú zongoristák számára kisebb idő-„szeletekre”.

Március 16-án 18 órakor a Kodály Zoltán Általános Iskola hangversenytermében került sor a XI. Országos Zeneiskolai Zongoraverseny ünnepi megnyitójára. Csabai Lászlóné, Nyíregyháza Megyei Jogú Város polgármestere köszöntötte ünnepi szavakkal a résztvevő növendékeket, tanáraikat, a gyerekek szüleit, és a város zeneszerető érdeklődőit és nyitotta meg a nemes versengést. Az ünnep méltóságához nagyban hozzájárult Borbély Lászlónak, a Zeneakadémia végzős hallgatójának, a legutóbbi nemzetközi Liszt verseny egyik helyezettjének virtuóz előadása, amellyel Liszt A-dúr Zongoraversenyének versenyszólámát szólaltatta meg. A Somos Csaba irányításával kíséző Szabolcsi Szimfonikus Zenekar jó partnere volt a szólista ifjú művésznak.

Az igazi megmérettetés március 17-én, szombati napon vette kezdetét az öt tagú zsűri kritikusan bíráló színe előtt. A jeles szakmai zsűri tagjai: **Falvai Sándor** Liszt Ferenc-díjas, Érdemes Művész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem egyetemi tanára, a Debreceni Egyetem díszdoktora, **Esztó Zsuzsa dr.** zongoraművész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem docense, **dr. Kerek Ferenc** Liszt Ferenc-díjas zongoraművész, a Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Főiskolai Karának dékánja, tanszékvezető egyetemi tanára, **Kovács Kálmánné** zongoratanár, ny. fővárosi vezető tanácsadó, **Némethy Attila** zongoraművész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára. A zsűri titkára **Nyesténé Raizer Márta**, a Vikár Sándor Zeneiskola igazgatóhelyettese és **Papp Istvánné**, a Vikár Sándor Zeneiskola igazgatója.

A növendékeket a verseny kiírása szerint négy korcsoportba sorolták. Minden korcsoport tagjainak meghatározott stíluskörökből (egy szabadon választott J.S. Bach mű azonban minden korcsoportban kötelező volt) kellett a versenyprogramot összeállítani, meghatározott időtartamban.

A versenyt a korábbi évek szervezettségéhez hasonlóan bonyolították a szervezők, nemcsak fennakadás nélkül, de minden egyes nagyon fiatal és kevésbé ifjú versenyzőre személyes figyelemmel.

A zsűrinek nem volt könnyű dolga, hisz' nagyon sok jó és még jobb és azt meghaladó kitűnő zongorázás közül kellett kiválasztani a különböző díjakra méltó résztvevőket.

A zsűri értékeléséből kitűnt, hogy a versenyen bemutatott programokat nagyon magas színvonalúnak tartották.

Érdekes jelenség volt, hogy olyan zeneiskolák, ahonnan korábban korcsoportgyőztes és díjakat szerző növendékeket neveztek, ezen a versenyen meg sem jelentek. Ezzel szemben számos olyan zeneiskola növendékei voltak jelen figyelmet keltő zongorázással, akiknek a zeneiskolájuk a korábbiakban nem delegált növendékeket. Nemcsak a nevezett zeneiskolák, és nemcsak a növendékek voltak „új”-ak, hanem – természetesen – *tanáraik* is. Egyre-másra derült ki, hogy ezek a tanárok nem régen végzetek, fiatalok.

Nem lehet nem észrevenni, hogy a zongoratanárok körében *generációváltástörténi*k. A növendékek teljesítményeit véve alapul, – mi más is szolgáltatná a megítélés alapját? – kedvező irányú a változás. – Ami pedig még a pozitív változások irányába mutatott, hogy az eddig „Hamupipőke” szerepben jelentkezett 4. korcsoport szereplői mesebeli győztes királyfivá váltak, s egyikük-másikuk zeneakadémiai színvonalon zongorázott, holott továbbra is fő jellemzője a korcsoportnak, hogy az itt megjelentek nem pályára készülnek, csupán a zene iránti szenvedélyes szerelemből zongoráznak nagyobbára felsőfokú tanulmányaik mellett.

Minden korcsoport jellemzője volt, hogy a versenyzők nem választottak könnyű műsorokat, viszont sok műsorválasztás szerencsés, a növendék egyéniségére szabott volt. A magasabb korcsoportokban ez a műsorokban az előadott szerzők újdonságával együtt járt. A XIX századot nemcsak Chopin képviselte, hanem a század-besorolást rugalmasan kezelve Debussy is belefért a „keretbe”. A XX. század széles és színes palettáját élvezhette a hallgatóság Takács Jenőtől Kocsár Miklósig, Majkapartól Bartókig. Ezt a versenykiírás túlzott szabadságának lehetett köszönni, amint azt Kovács Kálmánné megemlítette. Ő tette ismertté az ország minden részéből nagy számban jelen lévő zongoratanárok előtt, hogy a versenyre történő előválogatás a korábbiaktól eltérő volt. Míg régebben megyei, ill. körzeti zsűri döntött a továbbjutásban, ebben az évben a jelen versenyen működő zsűri két tagja (+ a körzet egy szakmai képviselője) kivétel nélkül minden jelentkezőt végighallgatott a teljes országos terepen. Kovács Kálmánné elmondta, hogy sehol nem hallottak dilettáns zongorázást, s hogy a zongoratanítás megújulóban és jó úton van.

A versenykiíróknak a jövőre nézve dilemmája, hogy a barokk stílust bővítse-e általában barokk szerzőkkel (túl nagy és parttalan lenne a „merítés”), de legalább Johann Sebastian Bach fiaival: Philipp Emanuellel, Johann Christiannal, Wilhelm Friedemannnal. Egyetértés mutatkozott Falvay professzor véleményével, aki vezérhangként Johann Sebastian mellett érvelt, elkerülendő a műsorok heterogenitásának, felhígulásának a kísértését.

Tekintettel arra, hogy a zongoratanárok jelentős része személyesen szeretett volna véleményt kapni a zsűri egyes tagjaitól, a záró értékelésnek a második részére a privát tájékoztatás vált jellemzővé.

Tudni vélhető volt azonban, hogy a zsűri tagjainak a fentiekén túl még van a versenyről mondanivalójuk. Ezért a krónikás is a zongoratanárokhoz hasonló módon, egyénileg kérte ki mindegyikük véleményét.

Falvai Sándor professzor azon való örömét fejezte ki, hogy a korábbi hasonló eseményekhez képest nemcsak hogy jelentősen emelkedett, de a gyerekek korát messze meghaladó volt a jelenlegi verseny színvonala. Sok a tehetséges gyermek, akik kiemelkedő képességükkel hívják fel magukra a figyelmet. Soha nem az olcsóbb, könnyebb megoldásokat választották. Ami ezúttal külön megragadó volt számára, az volt, hogy műsorválasztásuk zenei kifejezése érzelmi és intellektuális, technikai oldala egyensúlyban volt a legtöbb versenyzőnél.

Kerek Ferenc tanár úr azzal nyomatékosította az általa is egyértelműen regisztrálható színvonal-emelkedést, hogy immáron ötödik alkalommal élvezhette a rendezők megtisztelő meghívását a zsűribé, ám a jelenlegi verseny volt számára a legkiemelkedőbb az öt közül. Mivel a válogató meghallgatásokon is részt vett, már ott lehetett látni-hallani, hogy különleges eseményeknek lehet a hallgatóság és a zsűri részese. A válogatásnak a már korábban említett módját azért is lehet példának tekinteni, mert az azonos összetételű zsűri az előválogatás során azonos mércével mérhetett, így kialakulhatott az értékelés közös nevezője, s ennek alapján kerülhetett be a mintegy 1000 válogatásra jelentkezőből a 83 kiválasztott versenyző a nyíregyházi döntőbe. – Vidéken nyert tapasztalatai szerint mind a tanárok, mind a zsűritagok részéről egészséges igény mutatkozott a szakmai konzultációkra, s ez az igény minden körzetben egyértelműen kapott hangot. (Hová is és miért is tűnt el az ódon szakfelügyeleti rendszer?...) Annak ellenére, hogy a zeneakadémiát végzett fiatal tanárok száma jelesen megnövekedett, tanításuk és a rájuk bízott növendékek felkészítése a korábbiaknál árnyaltabbá vált. Tartalommal telítődöttnek érezte a tehetséggondozás eszmei igényének a teljesülését. Mindezen aktuális jelenségek annál nagyobb értéket képviselnek, mivel a *ajelen* társadalmi közege nemcsak a zenetanításnak, de a művészeti nevelés egészének, a közoktatásnak, s mi több, sokszor úgy érezni, hogy a kultúra pártolásának sem kedvez. És mégis, van az általunk képviselt jó zenetanításnak vonzása, még ha a valósággal való egybevetésre csupán ilyen keskenyebb szelet áll is rendelkezésünkre.

Esztó Zsuzsa tanárnő és *Némethy Attila* tanár úr mindketten, miközben teljes nézetazonosságot mutattak Falvai és Kerek professzorok véleményével, a jövőért való aggodalmukat sem rejtették véka alá. Mi lesz ezekkel a tehetségekkel, ha nem lesz terük talentumuk kibontakoztatására egyfelől továbbtanulásuk, másfelől beválásuk és sikeres pályakezdésük utáni kilátástalanságuk okán? Hogyan lehet elhíttetni ezekkel a fiatalokkal, hogy megéri nekik a jövőjükre nézve az, amit most csinálnak? Magyarország még mindig olyan értékekkel rendelkezik a művészeti, azon belül is a zenei nevelésben, amely tartalmát és színvonalát tekintve továbbra is a világ élmezőnyében való megjelenésre predesztinálja. A művészeti nevelés honi képviselőinek azonnali és fenntartás nélküli összefogására van szükség, hogy ne váljunk értékdeficitesekké és ne jelentéktelenedjünk el a világ művészeti palettáján.

Miközben a tehetségek jövőjét fürkészte a zsűri, nem tudta magát kivonni annak a közegnek a pillanatnyi hatása alól, amelyben a XI. Országos Zeneiskolai Zongoraverseny

sorra került, nevezetesen a nyíregyházi Vikár Sándor Zeneiskola tárgyi és emberi környezetében. Ezen a Zeneiskolán 2007 márciusáig nem fogtak a megszorító intézkedések. Az optimális működés feltételei továbbra is adottak. Jóllehet a demográfiai hullám alsó fázisa és az alapítványi iskolák számának gyarapodása elvileg megtépázhatta volna legalább az iskola látogatottságának létszámát, ez mégsem következett be. A különböző tanszaki fejlesztések tovább folynak, s nem mesterségesen pumpálják fel azokat. Az egyik dinamikusan fejlődő egység a népzene tanszak, ahol most már a korábbiakhoz képest megtalálni a népi hegedű mellett a népi bőgőt és a furulyát. Az elektronikus zenei osztály állandóan fejlődik, nemcsak a géppark révén, hanem olyan tanárok vannak, akik a zenetanításban gyümölcsöztethető szoftvereket fejlesztenek ki, többek között a szolfézstanítás modernizálására, a kottairás gyakoroltatására. Az eddigiektől távolabbi póluson fejlődik az orgona tanszak, kombinálva az egyházzenevel, amelyre a városi görög katolikus teológia is igényt tart. A tanszaki fejlesztésekre nem direkt pályázatokból futja. A sikertörténetek mellett be kell vallani, hogy a rézfúvó hangszerek tanulása iránti igény alábbhagyni látszik. Hárfa és harmonika tanszak nem működik. Ezzel szemben a klasszikus gitár a leglátogatottabb szak, öt képzett muzsikusból több mint száz tanulót oktat.

Részt vesz az intézmény a Visegrádi 4-ek pályázatain, amelyek főképpen a nemzetközi együttműködés fejlesztését szorgalmazzák. Nemzetközi kapcsolataiknak szinte se szeri, se száma: a lengyel kapcsolatoktól a németországi Iserlohnig minden környező európai ország valamely zeneiskolájával kiépítettek a szálak.

Ez így színes és mutatós lenne a demonstráció szintjén. De mit profitál belőlük szűkebb páttriájuk, a megye és a város?

Viszonozzák a külföldiek a nyíregyházi látogatásokat. Új hangok, új zenei stílusok, színesebb repertoár hangzanak a zene iránt érdeklődő felnőtt közönség számára. Az országban nem mindenhol hallhatók lappföldi fúvósok, párizsi kiségyüttes - zeneiskolai növendékekkel, nem-zeneiskolai szinten!

Tanári koncerteket rendeznek. Az iskola volt növendékei számára csalogató ajánlat, ha méltó körülmények közötti szereplési lehetőséget kapnak. Nem hiányozhat a zene a városban új képzőművészeti tárlat megnyitásakor, művelődési házban, gyógyítják a muzsikusból a betegeket kórházban, idősek otthonában – a zene varázssos erejével és a Szépséggel. De azért gondolnak a zenét nem tanuló, de a zenét kedvelő iskolásokra is, amikor kakaó-koncerteken a zeneiskolás növendékek csalogatják a komoly zenéhez ifjú kortárs-hallgatóságukat. És a még kisebbek zenés mesejátékokban lelhetik vidámságukat, s oldódhatnak fel a zene örömeiben. Az ifjúsági vonószeneke, a Piccoli Archi pedig zenekari fesztiválokon, országos bemutatókon hódítja el a megérdemelt okleveleket, díjakat.

Nemcsak a híre jár az iskolának. A valós, napi életben testesül meg mindenhol-lévőségük, s szövik humánus, emberi kapcsolataikat hallgatóságukkal és teszik magukat hivalkodásmentesen, de észrevehetően jelentőssé a megye és város pedagógiai intézményei, önkormányzatai, önkormányzati osztályai számára is.

Eloolvasni egyszerű a távirati tömörséggel sűrített aktivitás-listát. Ám ki gondol bele abba, hogy mennyi munka van ezekben a kapcsolatokban az ötlet megfogásától a megkeresésig, a feltételek megbeszéléséig, a szervezésen keresztül a megvalósításokig, amíg közönség előtt megszólal a zene? S mind ezt a Vikár Sándor Zeneiskola tanárai és növendékei teszik!

A XI. Országos zeneiskolai Zongoraverseny előkészületei már egy évvel korábban kezdődtek el, még 2006 tavaszán. Aztán elindult a szervezés, a szponzorok (fel)keresése, a kapcsolati tőke életre keltése. Ennek nyomán jött össze annyi felajánlás és díj, mint amennyit a szervező Iskola még soha nem tudott maga mögött az elmúlt években, évtizedekben. Kölcsön kaptak a verseny idejére egy *Bösendorfer* zongorát, hogy a kidolgozott szép produkciók mester-hangszeren szólalhassanak meg. Első és fő-díjként egy közel 900.000 Ft értékű pianinót kaptak és adományoztak – a legkiemelkedőbb versenyzőnek, fődíj gyanánt. Zongoraszék, zeneműkiadók kotta és könyvjutalmai, pénzjutalmak gyűltek össze, úgy, hogy a megduplázott 1-2-3. helyezettek, de még a negyedik helyezettek sem mentek el díj nélkül. Minden versenyző résztvevő, tekintet nélkül arra, hogy nyert vagy nem nyert, könyvet kapott emlékül ajándékba. Csak ez volt csupán 83 könyv!

A verseny befejeztével a várakozás feszült volt. Nem a díjak miatt. A versenyzők, tanáraik és szüleik nem tudták, hogy milyen díjak lesznek. A helyezés rangsora volt a tét mostantól. Eljött az ünnepi alkalom, az ünnepi – hosszúra nyúlt – pillanat, amikor hétfőn délelőtt az elnök Falvai professzor és Csabainé polgármester asszony zárszava után felfedődött, kik lettek a díjazottak. *Nyertesek valamennyien*, akik zongoráztak. Ám a díjazottak félig öntudatlan, elvarázsolt állapotban vették hírül az eredményt és fogadták a kísérőül csatolt díjat/ajándékot a fentebb felsorolt egységek közül.

A gála koncertre a zsűri jelölte a műsorszámokat és az előadókat a díjazottak közül. Arra most nincs mód, hogy személyenként értékeljük az elhangzottakat. Tény, hogy esszenciáját adta a koncert a verseny egészének, hisz’ minden korcsoport legjobbjai léptek fel, különleges érzékenységgel és tökéletes szakmai perfekcióval szólaltatva meg a műsorukból kiválasztott darabokat. Mégsem hagyjuk szó nélkül a gála koncertnek keretet adó két műsorszámot, ill. előadót, nevezetesen az első számként felcsendülő Schumann g-moll Szonáta I. tételét. *Horváth Benedek* (Bp. XVI. ker. Rácz Aladár Zeneiskola, tanára: Major Edit), aki nem készül zenei pályára, teljes technikai vértetben és érzelmi telítettséggel, főtárgyas akadémistáknak is dicséretére szolgáló előadásban szólaltatta meg a művet. Záró számként pedig *Kovács Gergely Tamás*, a békéscsabai Bartók Béla Zeneiskola 12 éves növendéke (tanára: Kovács Adrien) sodró lendületű és kataritikus hatást kiváltó szuggesztív produkcióval lepte meg a hallgatóságot Grieg két karakterdarabjának (*A költő szíve* és *a Törpék menete*) interpretációjával. Ő lett az országos verseny *abszolút nagydíjasa*, aki megnyerte Zeneiskolája számára a 899.000 Ft-os *Brodmann pianinót*, több más, személyére szóló értékes díj társaságában.

Külön tanulmány volt végignézni a gyerekeket, amint kilépnek a pódiumra, hogy átvegyék díjukat, vagy másik szituációban, azonos szintéren, amint fellépnek a pódiumra, hogy elkezdjék zongorajátékukat. Két szituáció, két különböző szerepkör, két különböző mozgás- és gesztusrepertoár. Megjelenik az öntudat, a kompetencia, az „ezt csak én tudom” egyéni és belső élménye és belső ereje a tartásban, az arckifejezésben. Megigazítja a zongoraszéket, centire beméri a távolságot a szék, a karja, és a hangszer között. Az első mozdulatok már belső gesztusokban formálódnak, s velük együtt szólalnak meg belül a darab első hangjai. A darab belső hangzó képe megcsendül – *belül*.

Egy teljes hangversenyteremnyi hallgatóság rám figyel. Már ők sincsenek, kívül kerültek, kívül rekedtek belőlem. Már csak én vagyok és a darab, csak én vagyok és a hangszer. Megszólalnak a valós hangok. És szabályozom őket. Professzionális pontossággal zajlik minden. Lecseng az utolsó akkord. A taps felcsendül. Még mindig

nem vagyok kint köztük. Csak 2-3, 3-4 másodperc, míg ocsúdok: ünnepelnek. Engem. Jól játszottam. Talán. Tudom jobban. De nekik így is tetszik. Meghajlok. Ahogy Mária néni és anyu megtanította. Elhagyom a pódiumot. Tovább tapsolnak. Egyenletes, ütemes taps. Bizonyára tetszhetett nekik. Ez nem lehet csak udvariasság. Vissza. Még egy meghajlás. Én voltam ura a darabnak. És a közönségnek is. Jó volt. Kint a folyosón még mindenféle nénik, bácsik jönnek, gratulálnak, beszélgetni akarnak velem. Tanárnéni odasúgja: – Ezt a bácsit figyeld meg, fontos. – Aztán elmegyünk ebédelni.

Nem pusztán zongorázás az, amit megtanítunk. Amit megtanul a gyerek – több, mint hangszertudás. Viselkedés, viselkedés-koncepció, a szereplés ceremoniális rendje, a megjelenés külsőségei, beleértve az öltözködést is. Nem láttunk punkos frizurát, fülbe vagy még rosszabb esetben szemöldökbe belőtt peeringeket (fém gyűrűket, gombos tűket), nem hogy az épületen belül, de még az iskola körül sem. Ma már konzervatívnak tekintik ezt a fajta tradicionális öltözködést, amely ugyan nem uniformizált, de minden esetben a jó ízlést, ápoltságot sugározza, amelyben benne van a szülők, a tanár igényességet sugalló odafigyelése. Az oxfordi College-ok növendékei is olyan uniformisban járnak, amely ó-konzervatív. És nem szégyellik. Viszont mindenki tudja, hogy honnan jönnek, s merre tartanak. Talán a klasszikus zene láthatatlan nagy „intézményének” az uniformisát viselték a mi növendékeink is itt, ezen a versenyen. Amellyel további üzenetek fogalmazódnak meg: tisztelet a darabnak, tisztelet a hallgatóságnak, tisztelet Mária néninek, aki így tanította a művet. És benne van az egy perces produkcióban hetek, hónapok munkája: gyakorlás, kitartás, felelősség, figyelem, koncentráció, lemondás, nem-sikerülés, kudarcűrítés, felülemelkedés, a jó teljesítés igénye, a becsvágy, lámpaláz, és még mi minden.

Nem ujjrendkérdésekről van szó csupán. Nem pedálhasználatról. Nem csak dallamívek megformálásáról. Nem csak viselkedésmódok, zenei ízlésmintázatok, mozgásmintázatok belsővé tételéről (interiorizációról). És mi, tanárok, azt gondoljuk, hogy **csak** zongorát tanítunk. És ő nem fog rossz társaságba keveredni. Mert vannak igényei. Van szabályrendszere. Van feladat-tudata, felelőssége. Nem fogja letépni a szép virágot, nem töri be villamos- vagy buszmegállóban az üvegfalat, nem graffitizik „önkifejezés-vágyból” (önkifejezés-vágyból: zongorázik!), nem viselkedik másokkal bárdolatlanul, durván. És még mi mindent *nem* tesz, ami durva, fájó, mást bántó, épséget károsító? Mert minden nap azzal van elfoglalva, hogy a darabnak tökéletesen kell megszólalnia, mert az Épség és Szépség ikertestvérek, és ami ép és szép, az *érték*, és annak megszólaltatása felelősség, abban *nem lehet megalkudni* sem 16, sem 6 évesen.

És egy zongoraversenyen azt értékeljük, hogy... A többi egyéb mind magától értődő. És ez így van jól. És egyazon folyosón sétál, beszélget, tolong 83 ifjabb gyermek és serdülő és ifjúvá érett felnőtt és tanáraik és szüleik, és átlengi ezt a tavaszi zsongást valami megfoghatatlan, meghatározhatatlan, amire itt nagyon nehéz lenne a megfelelő kifejezést megtalálni. De benne van a művészet, a siker, az emberség, a cizellált érzékenység, az individualitás és közösség. Ilyenkor derül ki, hogy mit jelent *kompetens*nek lenni a zongorázásban, a zongoratanításban, és *zenében*, *zenével élni*.

A nyíregyházi Vikár Sándor Zeneiskola 51 kinevezett oktatója ilyen, *így* tanít, *így* dolgozik, de még a 10 szerződéses is. Ha nem *így* tanítanak, nem *itt* tanítanak. Csoda-e hát, hogy gyermeket, kis növendéket, nagy növendéket, serdülőt és egyetemistát, vendéget és nem-vendéget a tenyerükön hordozzák ebben a közegben? Csoda-e hogy mindenkinek, aki akár közelről, akár messziről jött, van házigazda örangyala? Egyfelől nem, másfelől mégis — CSODA.

Nem volt zsűritag, nem volt vendég, aki ne említette volna meg, hogy *szeretünk ide jönni*, mert *három évben egyszer* nagyon figyelnek ránk, és azon örködnék, hogy a munkához magas színvonalú zavartalan körülmények társuljanak, hogy egyénileg és együtt mindenki humánus komfortban érezhesse magát. Mert a nyíregyházi zeneiskolában a vágyak teljesülnek, a feszültségek kioldódnak, és három napra azzal áztatjuk magunkat, hogy átmentünk egy transzcendens létbe, a szeretet és következetesség, és tisztesség közegébe. Aztán befejeződik a verseny és elutazik mindenki. És mielőtt mi köszönjük meg a vendéglátást, *a vendéglátók köszönik meg nekünk*, hogy ott voltunk (Hát nem paradox? Itt mindenki mindenkinek mindent megköszön. Mint az ISME-ben. - Az esetek többségében az a gyakorlat, hogy az alkalmazottak a dolgukat tették...). És aztán káprázó tekintettel ocsúdunk, hogy nem Nyíregyházán, hanem a platóni ideák világában jártunk. ...Belépés csak meghívásra, útlevelemmel... Az utolsó szó jogán azonban – ott, akkor, de most is – minden nyíregyházi zeneiskolai kollégának, munkatársnak, de nevesítve is a legteljesebb elismeréssel Ny. Raizer Márta és S. Kazár Irén igazgatóhelyetteseknek, és az igazgató Papp Istvánnénak, mindnyájunk szeretett és tisztelt Ellájának — KÖSZÖNJÜK.

**A nyíregyházi XI. Országos Zeneiskolai Zongoraverseny
(2007. március 16-19.)**

DÍJAZOTTJAI

I. Korcsoport

1. díj

Balogh Ádám	Zisk: 21.	Tanára: Megyimóreczné Schmidt Ildikó
Boros Tekla	Zisk: 28.	Tanára: Major Edit
Nguyen Vi Vien	Zisk: 13.	Tanára: Homor Istvánné

2. díj

Fehér Norbert	Zisk: 35.	Tanára: Szilágyi Katalin
Varjasi Emese	Zisk: 36.	Tanára: Krokovay Gizella

3. díj

Csűry Máttyás Keresztély	Zisk: 30.	Tanára: Laskay Gizella
Richter Anna Zsófia	Zisk: 37.	Tanára: Gaál Natália
Nagy Anna	Zisk: 36.	Tanára: Krokovay Gizella

4. díj

Juhász Eszter	Zisk: 38.	Tanára: Tirpákné Lizák Teodóra
Kiss Kornélia	Zisk: 36.	Tanára: Krokovay Gizella
Kövesi Borbála	Zisk: 4.	Tanára: Antal Anita

Különdíj

Szamosközi Kinga	Zisk: 21.	Tanára: Megyimóreczné Schmidt Ildikó
Buka Péter	Zisk: 30.	Tanára: Illyésné Szűcs Zsuzsanna
Horváth Márton	Zisk: 28.	Tanára: Major Edit
Molnár Veronika	Zisk: 35.	Tanára: Halászné Veres Zsuzsa
Cservényák Gréta legifjabb!	Zisk: 34.	Tanára: Jakab Lászlóné.

II. Korcsoport

1. díj

Forró Fruzsina	Zisk: 1.	Tanára: Iván Katalin
Hrebenku Nóra	Zisk: 6.	Tanára: Godó Jávorszky Marianna
Nauratyill Zita	Zisk: 25.	Tanára: Heizer Zsófia

2. díj

Horányi Tamás	Zisk: 36.	Tanára: Ortutay Éva
Obbágy Anna	Zisk: 36.	Tanára: Krokovay Gizella

3. díj

Vida Mónika	Zisk: 14.	Tanára: Becht Erika
Spengler Krisztina	Zisk: 14.	Tanára: Becht Erika

4. díj

Bellus Csilla	Zisk: 2.	Tanára: Valkóné Ivanics Mária
Pearl Ben	Zisk: 30.	Tanára: Kaszás Sándorné
Czakó Erik	Zisk: 38.	Tanára: Tóth Ágnes
Nagy Ábel	Zisk: 31.	Tanára: Bernáthné Fülöp Zsuzsa
Tanaka Kendzsi	Zisk: 15.	Tanára: Sigmondné Erős Andrea
Moldoványi András	Zisk: 32.	Tanára: Rihayné Ágoston Anna

Különdíj

Fehérvári Liza	Zisk: 15.	Tanára: Lázity Natália
Balog Károly	Zisk: 18.	Tanára: Papp Erzsébet
Szamosközi Péter	Zisk: 21.	Tanára: Megyimóreczné Schmidt Ildikó

III. Korcsoport

1. díj

Mikhaylenko Maria	Zisk: 16.	Tanára: Papp Ágnes
Frank Dávid	Zisk: 17.	Tanára: Mandowsky Judit
Lipták Ádám	Zisk: 15.	Tanára: Sigmondné Erős Andrea

2. díj

Korpai Dániel	Zisk: 36.	Tanára: Ortutay Éva
---------------	-----------	---------------------

3. díj

Medgyesi Zsolt	Zisk: 14.	Tanára: Gergelyné Knapp Éva
Erős Ditta Rebeka	Zisk: 23.	Tanára: Erősné Máté Éva

4. díj

Úr Soma	Zisk: 17.	Tanára: Mátyás Ivánné
---------	-----------	-----------------------

Különdíj

Gazsu Enikő	Zisk: 37.	Tanára: Gaál Natália
Héra Krisztina	Zisk: 39.	Tanára: Héra András
Vissi Barnabás	Zisk: 25.	Tanára: Heizer Zsófia
Horváth Krisztina	Zisk: 9.	Tanára: Dr. Erdős Lászlóné
Takács Barbara	Zisk: 22.	Tanára: Spiegel Mariann

IV. Korcsoport

1. díj

Horváth Benedek	Zisk: 28.	Tanára: Major Edit
-----------------	-----------	--------------------

2. díj

Radosits Magdolna	Zisk: 31.	Tanára: Bernáthné Fülöp Zsuzsa
Szalay Gergő	Zisk: 12.	Tanára: Láng Gabriella

3. díj

Pethő Lilla	Zisk: 21.	Tanára: Megyimóreczné Schmidt Ildikó
Németh Gergely	Zisk: 4.	Tanára: Mátyusné Csonka Ágnes

Különdíj

Kerti Dóra	Zisk: 30.	Tanára: Magasné Prokób Gabriella
Lozsányi Soma	Zisk: 23.	Tanára: Lozsányi Tamás

Kiemelt ELSŐ díjak

I. korcsoport

Andrejcsik Bóbita	Zisk: 15.	Tanára: Dr. Szüts Istvánné
Várallyay Kinga	Zisk: 26.	Tanára: Várallyay Róbert

II. korcsoport

Kovács Gergely Tamás	Zisk: 2.	Tanára: Kovács Adrienn
Ránki Fülöp	Zisk: 14.	Tanára: Becht Erika

IV. korcsoport

Horváth Ildikó	Zisk: 40.	Tanára: Ráday Nóra
----------------	-----------	--------------------

A verseny NAGYDÍJASA:

Kovács Gergely Tamás Zisk: 2. Tanára: Kovács Adrienn

Tanári különdíj(ka)t kaptak:

Gergelyné Knapp Éva (14.), Heizer Zsófia (25.), Homor Istvánné (13.), Iván Katalin (1.), Krokóy Gizella (36.), Major Edit (28.), Mandowszky Judit (17.), Ortutay Éva (36.), Papp Ágnes (16.), Ráday Nóra (40.), Sigmondné Erős Andrea (15.), Szilágyi Katalin (35.),

A díjakat felajánlották:

Editio Musica Budapest Kft., Könemann Zeneműkiadó, Magyar Zene és Táncművészek Szakszervezete, Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége Fővárosi Pedagógiai Szakmai Szolgáltatása, Országos Közoktatási Értékelési és Vizsgaközpont, Polip Music Kft. és a Zenetanárok Társasága

RÉSZTVEVŐ ZENEISKOLÁK:

1. Apáczai Nevelési és ÁMK Iskola, Pécs
2. Bartók Béla Művészeti Szakközépiskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Zeneiskola, Békéscsaba
3. Bartók Béla Zeneiskola, Pápa
4. Csermák Antal Zeneiskola, Veszprém
5. Dallam Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Tatabánya
6. DuoArt Művészeti Iskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény Kisvárd
7. Erkel Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Cegléd
8. Farkas Ferenc Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Dunakeszi
9. Farkas Ferenc Zene-és Aranymetszés Művészeti Iskola, Nagykanizsa
10. Farkas Ferenc Zeneiskola, Budapest I. ker.
11. Farkas Ferenc Zeneiskola, Eger
12. Fr. Chopin Zeneiskola, Gödöllő
13. Hubay Jenő Zeneiskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Budapest XV.
14. Járdányi Pál Zeneiskola, Budapest II. ker.
15. Király-König Péter Zeneiskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Szeged
16. Kodály Zoltán Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Kazincbarcika
17. Kodály Zoltán Ének-Zenei Általános Iskola és Gimnázium, Budapest II. ker.
18. Kodály Z. Zeneiskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Törökszentmiklós
19. Lisznyay Szabó Gábor Zeneiskola, Veresegyház
20. Liszt Ferenc Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Baja
21. Liszt Ferenc Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Zeneiskola, Pécs
22. Liszt Ferenc Zeneiskola, Győr
23. Liszt Ferenc Művészeti Iskola, zeksárd
24. Menner Bernát Zeneiskola, Tata
25. Pálóczi Horváth Ádám Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Zalaegerszeg
26. Pátzay János Zeneiskola, Gyöngyös
27. Pásztai Miklós Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Biatorbágy
28. Rácz Aladár Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Budapest XVI. ker.
29. Rácz Aladár Zeneiskola, Jászapáti
30. Simonffy Emil Zeneiskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Debrecen
31. Siófoki Művészeti Iskola, Siófok
32. Solti György Zenei Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Budapest XII. ker.
33. Szabolcsi Bence Zeneiskola, Budapest V. ker.
34. Szatmár Alapfokú Művészeti Iskola, Mátészalka
35. Tóth Aladár Zeneiskola, Budapest VI. ker.
36. Vikár Sándor Zeneiskola, Nyíregyháza
37. Vujicsics Tihamér Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, Szentendre
38. Weiner Leó Alapfokú Zene- és Művészeti Iskola, Kisvárd
39. Weiner Leó Zeneiskola és Zeneművészeti Szakközépiskola, Budapest XI. ker.
40. Zeneiskola, Budapest XIII. ker.